

- Rådet tilpligtes som erstatning for sagsøgerens økonomiske tab at betale et beløb svarende til de bosættelsespenge, der er blevet tilbagesøgt på datoen for Rettens dom, med tillæg af den rentesats, der er gældende på denne dato.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren en symbolsk erstatning på 1 EUR for det ikke-økonomiske tab.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som kom til Bruxelles i 2004 i egenskab af udstationeret national ekspert ved Rådet, blev efterfølgende tjenestemand ved samme institution. Rådet traf efter at have udbetalt bosættelsespenge til ham afgørelse om, at han ikke var berettiget hertil og at disse skulle tilbagebetales.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremført tre anbringender om:

- for det første tilsidesættelse af hans ret til bosættelsespenge ifølge artikel 5, stk. 1, første afsnit, i vedtægtens bilag VII.
- for det andet tilsidesættelse af den begrundelsespligt, som følger af vedtægtens artikel 20, stk. 2, og artikel 90, stk. 1.
- for det tredje tilsidesættelse af betingelserne i vedtægtens artikel 85, stk. 1, for så vidt angår administrationens tilbagebetaling af bosættelsespengene.

Sag anlagt den 11. august 2006 — Nolin mod Kommissionen

(Sag F-89/06)

(2006/C 237/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Michel Nolin (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulatio af afgørelsen og den formelle afgørelse fra generaldirektøren for Den Juridiske Tjeneste, som blev truffet på grundlag af henholdsvis artikel 13, stk. 3, og artikel 5, stk. 7, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45 vedtaget ved Kommissionens beslutning af 23. december 2004, om ikke at tildele sagsøgeren noget prioritetspoint fra generaldirektoratet (PPGD) i forfremmelsesåret 2005, og som blev stadfæstet

og gjort endelige ved afgørelsen fra generaldirektøren for Personale og Administration, som blev truffet i henhold til artikel 10, stk. 2, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, og hvorved den administrative klage indgivet den 26. september 2005 blev afvist.

- Annulatio af afgørelsen fra generaldirektøren for Personale og Administration, som blev truffet i henhold til artikel 10, stk. 2, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, om ikke at tildele sagsøgeren noget specielt prioritetspoint for anerkendelse af arbejde udført i institutionens interesse (PPII) i forfremmelsesåret 2005.
- Annulatio af listen over tjenestemænd, som er blevet tildelt PPII, listen over fortjenester for tjenestemænd i lønklasse A*12 i forfremmelsesåret 2005 og listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse A*13 i samme forfremmelsesår.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at Kommissionen ved anvendelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser på forfremmelsesåret 2005 har tilsidesat principperne om retssikkerhed og beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som nævnte bestemmelser blev vedtaget ultimo december 2004.

Sagsøgeren har desuden anført, at afgørelsen om ikke at tildele ham noget PPGD, selv om han havde opnået den højeste bedømmelse inden for hans lønklasse og tjenestegren i perioden fra juli 2001 til december 2003, er i strid med vedtægtens artikel 45 og de almindelige gennemførelsesbestemmelser, hvorefter fortjeneste er det afgørende kriterium ved tildeling af disse points, og er en følge af, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgeren er endvidere af den opfattelse, at Kommissionen, i det omfang PPGD ikke er blevet tildelt som belønning for fortjeneste, har gjort sig skyldig i magtfordrejning.

Sagsøgeren har dernæst anført, at afgørelsen om ikke at tildele ham noget PPII er ulovlig henset til, at hans ansøgning som medlem af udvælgelseskomitéen var blevet imødekommet. Heraf følger, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 5 og af ligebehandlingsprincippet.

Endelig skal de ovenfor i tredje led omhandlede lister ifølge sagsøgeren ligeledes annulleres, dels som følge af manglerne ved de anfægtede afgørelser, dels som følge af, at visse artikler i de almindelige gennemførelsesbestemmelser er ulovlige. Sagsøgeren er nemlig af den opfattelse, at:

- artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser ved at foreskrive tildeling af PPII for visse supplerende opgaver udført i institutionens interesse, som der allerede er taget hensyn til ved bedømmelsen og tildelingen af PPGD, tilsidesætter vedtægtens artikel 45 samt principperne om ret til karriere og ligebehandling.

- artikel 13, stk. 3, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser ved for forfremmelsesåret 2005 at foreskrive tildeling af overgangsprioritetspoints udelukkende baseret på anciennitet i lønklassen, tilsidesætter vedtægtens artikel 45.
- artikel 6, stk. 2, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser ved at fastsætte en mere favorabel behandling af tjenestemænd fra generaldirektorater eller tjenestegrene med få ansatte og derunder af de ansatte i kabinetterne, tilsidesætter vedtægtens artikel 45 samt principperne om ret til karriere og ligebehandling.

Sag anlagt den 11. august 2006 — Nolin mod Kommissionen

(Sag F-91/06)

(2006/C 237/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Michel Nolin (Bruxelles, Belgien) (ved advokats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af appelbedømmerens afgørelse af 8. april 2006 om udfærdigelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesåret 2005.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at Kommissionen har begået en retlig fejl, for så vidt som visse opgaver og visse væsentlige punkter vedrørende hans arbejdsopgaver ikke er blevet nævnt af bedømmeren og hans karriereudviklingsrapport ikke indeholder nogen kommentarer vedrørende disse opgaver. Denne situation giver anledning til alvorlige uoverensstemmelser og mangler, som kan sidestilles med åbenbare faktiske fejl ved den foretagne hensyntagen til omstændigheder, der er relevante for hans bedømmelse.

Sagsøgeren er desuden af den opfattelse, at der uanset de to ændringer, som bedømmeren har tilføjet i sine kommentarer i forhold til referenceåret 2003, er sket en opretholdelse af hans karriereudviklingsrapport fra det foregående år, hvilket er i strid med artikel 5 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43, eftersom der er sket væsentlige ændringer i hans arbejdsopgaver og opretholdelsen er foretaget uden hans samtykke.

Sag anlagt den 11. august 2006 — Antas mod Rådet

(Sag F-92/06)

(2006/C 237/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Magdalena Antas (Warszawa, Polen) (ved advokats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Rådets afslag på sagsøgerens ansøgning om erstatning for de tab, hun har lidt som følge af den række fejl, institutionen har begået.
- Fastsættelse af en frist, således at parterne kan nå til enighed om en korrekt erstatning for det af sagsøgeren lidte tab.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren indtrådte i tjenesten i Rådets Generalsekretariat som hjælpeansat den 1. november 2003 og hendes kontrakt udløb den 31. marts 2005. Fra den 1. januar 2005 tilsluttede Rådet hende af egen drift den belgiske lovpligtige sociale sikringsordning, dvs. for de sidste tre måneder af hendes ansættelse. Efterfølgende underrettede Rådet sagsøgeren om hendes tilslutning til nævnte ordning med tilbagevirkende kraft fra hendes indtræden i tjenesten. Ifølge sagsøgeren har hun på grund af sin forsinkede tilslutning imidlertid ikke kunnet opfylde betingelserne for adgang til belgisk arbejdsløshedsunderstøttelse, som fastsat i den belgiske kongelige anordning af 25. november 1991 om arbejdsløshed⁽¹⁾. Som følge heraf har hun ikke kunnet godtgøre, at hun radede over tilstrækkelige midler til at få en opholdstilladelse på mere end tre måneder på belgisk område, jf. artikel 7 i direktiv 2004/38/EF⁽²⁾. Desuden har den forsinkede tilslutning frataget hende muligheden for anvendelsen af bilag XII i traktaten om Polens indtræden i Den Europæiske Union, som ville have givet hende adgang til det belgiske arbejdsmarked.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 70 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, som foreskriver en forpligtelse for institutionen til at tilslutte den hjælpeansatte en lovpligtig social sikringsordning og at udrede de arbejdsgiverbidrag, der er fastsat i gældende lovgivning.